

Og jeg mener, at det her er et meget vigtigt instrument til at sikre, at de enkelte kommuner bliver bedre til at fastlægge et generelt niveau, der gælder for alle borgere. Og på den måde er det et vigtigt skridt i retning af en bedre retssikkerhed og væk fra nogle mere tilfældige afgørelser, der kunne betyde ganske store forskelle for borgere, der inden for den samme kommune egentlig havde det samme behov for hjælp, at man hermed får et mere ensartet niveau og et niveau, som kommunen skal stå ved, og som man derfor også kan henholde sig til, hvis man klager. Men der er altså ikke tale om, at det er et initiativ, der er med til at skubbe serviceniveauet i vejret; det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Så der har været en diskussion om, hvordan en klage skal udformes, og dér er der altså enighed om, at alle skal kunne klage til de sociale nævn, der jo har kompetencen til at omstøde kommunernes afgørelser. Men det er jo også klart, at det er en meget udbredt holdning blandt Folketingets partier, at man gerne vil beholde klagerådene. Og der er blevet spurgt, hvorfor forslaget bygger på, at klagerådene skal nedlægges, og det vil jeg godt lige sige noget om:

Først og fremmest var det en vigtig del af revisionen af bistandsloven, at vi fik et enstrengt og meget enkelt klagesystem, og det var faktisk en vigtig pointe i hele revisionen, at forskellige klageorganer blev lagt sammen. Og derfor har det hele tiden været et ønske for mig – og den holdning går egentlig tilbage til 1995 – at man bruger den etablerede klageadgang og ikke har alle de forskellige knopskydninger. Det er i hvert fald én vigtig grund.

Så er det blevet fremført fra mange sider, at klagerådene har en vigtig funktion, måske ikke så meget som en klageinstans, men som et dialogforum, hvor de lokale ældre kan møde de lokale kommunalpolitikere. Og jeg er hundrede procent enig i, at det er en meget vigtig funktion, som har vist sig meget konstruktiv, fordi borgernes indsigt i nogle problemer her kan vendes til nogle konstruktive bud på, hvad der kan gøres anderledes. Men regeringens bud er altså, at den konstruktive funktion udmærket kan ligge i ældrerådene, og at ældrerådene så kan have et løbende samarbejde med kommunalbestyrelsen. Så jeg er ikke uenig i, at den funktion er vigtig; jeg mener bare, at den kan ligge et andet sted.

Og når fru Kirsten Jacobsen spørger, hvorfor klagerådene ikke er med her, og hvorfor de har været det i en tidligere udgave, kan jeg sige, at det bl.a. hænger sammen med indholdet af de høringssvar, der lige præcis kom til det forslag, og hvor det ikke bare var Kommunernes Landsforening, der var negativ over for klagerådene, men hvor der i virkeligheden også var stor betænkelighed blandt både ældreorganisationerne og handicaporganisationerne.

Forslaget her er også sendt ud til høring, og jeg har bedt organisationerne om at komme med deres høringssvar senest i morgen. Men jeg har selvfølgelig noteret mig holdningen hos Folketingets partier og er selvfølgelig også indstillet på både at medvirke til en meget hurtig behandling – det synes jeg er yderst ønskværdigt – og at se på, hvordan vi tackler det ønske om at bevare klagerådene, der har været. Men jeg mener stadig væk, at der kan være en god grund til lige at afvente de høringssvar, vi får i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og realkreditloven. (Stemmeretsbegrænsninger og ledelsesregler).
Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 10/6 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her lægger op til to ændringer:

Den første er en ophævelse af stemmeretsbegrænsningen for sparekasseaktieselskaber – forstået således, at de tidligst 5 år efter deres omdannelse kan ophæve kravet om stemmeretsbegrænsning. Hermed får vi altså skabt en ligestilling mellem sparekasseaktieselskaberne og bankerne, hvor der ikke er et krav om stemmeretsbegrænsning.

I den anden ændring lægges der op til, at direktører i pengeinstitutter hhv. direktører i realkreditinstitutter kan være direktør i disse institutters moderselskaber, hvor moderselskabets aktivitet udelukkende eller hovedsagelig består i at være moderselskab for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Denne ændring medfører altså alene, at der åbnes op for at blive direktør for et moderselskab, selv om moderselskabet har andre kreditinstitutter som datterselskab.

Vi kan fra Socialdemokratiets side støtte disse to ændringsforslag, og det kan vi ud fra, at vi finder det rimeligt at give den finansielle sektor her i Danmark, inklusive medlemsbaseret realkreditinstitutter og de sparekasser, som er fortsat som aktionærdemokratier i sparekasser/aktieselskaber, samme mulighed for at kunne foretage nødvendige strukturtilpasninger.

Det er vores håb, at vi meget hurtigt kan ekspedere det her forslag i udvalget, så vi også kan tilkendegive, at vi herinde har den hensigt, at vi også godt vil give den håndsrækning, der skal til, i denne sammenhæng.

Pia Larsen (V):

Venstre kan efter grundig overvejelse støtte dette lovforslag, som gerne skulle medvirke til at styrke konkurrenceevnen i den finansielle sektor.

Det drejer sig om at give lovmæssig mulighed for at fusionere sparekasser i aktieselskabsform med medlemsbaserede realkreditinstitutter, således at de kan få fælles moderselskab, men med fortsat adskilt drift som henholdsvis sparekasse og realkreditinstitut.

Forslaget drejer sig dels om at ophæve de nuværende stemmeretsbegrænsninger, dels at give mulighed for, at direktører i henholdsvis pengeinstitutter og realkreditinstitutter også kan være direktører i disses moderselskab, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

Vi har noteret os i Venstre, at det ikke betyder, at en direktør i et pengeinstitut samtidig kan være direktør i et realkreditinstitut eller omvendt. Der er kun tale om moderselskabet,

hvilket betyder, at der fortsat vil være adskillelse mellem selve driften i de to selskaber.

Vi har også noteret os, at Finanstilsynet ikke mener, at det vil give problemer af tilsynsmæssig karakter, f.eks. problemer med gennemsigtighed, men det vil vi nok gerne se på skrift i forbindelse med udvalgsarbejdet, selv om jeg umiddelbart er enig i, at disse nye fusionsmuligheder ikke burde give anledning til den slags problemer.

Vi har tidligere i Erhvervsudvalget drøftet eventuelle problemer med at føre tilsyn med holdingselskaber i den finansielle sektor. Egentlig tror jeg ikke, at vi blev helt færdige med den diskussion, så derfor vil jeg anbefale ministeren, at vi i næste folketingssamling tager det op igen for evt. at foretage nogle præciseringer eller opstramninger i de nugældende regler.

Men da Venstre ikke vil stå i vejen for udviklingen i den finansielle sektor, kan vi støtte dette lovforslag.

Pernille Sams (KF):

Det er to mindre ændringer, der her lægges op til.

I forhold til gældende lovgivning rykkes der ikke nævneværdigt ved de eksisterende hovedprincipper. Man kan selvfølgelig med god ret generelt diskutere muligheden for afsmitning af risiko mellem de forskellige dele af de finansielle supermarkeder, men i forhold til den gældende lovgivning kan det, så vidt jeg umiddelbart kan se, ikke påvises, at det her rykker ved den balance, der er i den gældende lovgivning.

Det vil jeg selvfølgelig søge sikkerhed for under udvalgsarbejdet, for det vil være ganske afgørende for Det Konservative Folkepartis holdning til forslaget, men jeg kan som sagt ikke umiddelbart se, at det her lovforslag forrykker den eksisterende balance.

Det eneste, der rigtig rykkes ved med forslaget, er, at pengeinstitutter nu ligestilles i deres muligheder, uanset om de oprindeligt er lavet som banker eller sparekasser. Det burde vel retteligt set have været med allerede i den oprindelige lov, for det er vel hverken et rigtigt eller retfærdigt skel at have indbygget i lovgivningen, at det er det, der er afgørende.

Direktørbestemmelsen har vi ingen problemer med.

Alt i alt er det et overordnet ja til det her lovforslag fra os, men som sagt under det klare forbehold, at ministeren helt klart præciserer, at der på ingen måde er tale om en udvidelse af

risikoen i realkreditafdelingen for afsmitning fra andre aktiviteter i forhold til de muligheder, der er i den gældende lovgivning.

Christine Antorini (SF):

SF kan ikke støtte det foreliggende lovforslag. Vi ser ingen grund til at fremme finansielle supermarkeder. Vi mener, at det er bedst, hvis kreditforeningerne koncentrerer sig om at løse den opgave, de har til formål at løse, nemlig at skabe et effektivt og dermed billigt belånings-system for realkredit.

På samme måde kunne vi have ønsket, at giro havde koncentreret sig om at skabe et effektivt, hurtigt og billigt pengeoverførsels- og betalingssystem. Siden det er blevet slået sammen med Bikuben, er servicen blevet stadig ringere.

Der er ikke behov for store finansielle supermarkeder, der reelt blot medfører, at der bliver bygget finansielle alliancer, der reelt kun indeholder konkurrencebegrænsninger og gør hele markedet mindre gennemsigtigt for forbrugerne, såvel de private som de mindre erhvervsdrivende. Det ses i dag, hvor det tager urimelig lang tid at overføre penge fra en girokonto i BG Bank til en konto i et andet pengeinstitut.

Samtidigt dræber lovforslaget reelt den sidste rest af en demokratisk opbygning, der i sin tid var grundlaget for vores kreditforeninger og sparekasser. Vi er derfor bange for, at lovændringen fremmer tendenser til, at banker opkøber sparekasserne, hvilket vi heldigvis indtil nu kun har set få eksempler på, men disse eksempler er jo netop sparekasser med få store aktionærer. Vi har set et eksempel med Roskilde Banks køb af Ringsted Sparekasse.

Økonomiministeren har jo selv set problemet i den foreliggende sag. I den pressemeddelelse, der blev udsendt af Økonomiministeriet den 9 juni, anfører økonomiministeren jo netop: »Jeg vil gerne afvise, at der med lovforslaget lægges op til en kommerialisering til ugunst for låntagerne«.

Jeg går ud fra, at det anførte er med, fordi ministeren selv så det som en reel og nærliggende konsekvens af forslaget. Vi kan derfor ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Egil Møller (DF):

I en verden, hvor udviklingen skaber forandringer og nye muligheder, er det vigtigt, at vi tilpasser lovgivningen i overensstemmelse hermed. Inden for kreditinstitutters virkefelt er der

en international tendens til koncentration af de finansielle virksomheder.

Skal vi i Danmark have vilkår, der styrker de danske kreditinstitutters konkurrenceevne, ser vi i Dansk Folkeparti dette lovforslag som et bidrag hertil. Lovforslaget åbner ligeledes mulighed for, at sparekasseaktieselskaber efter en årrække bliver fuldt ud sidestillet med banker.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

CD kan støtte intentionerne i lovforslaget. Vi vil under udvalgsbehandlingen kigge på, om der skulle være nogle problemer, som vi skal have vendt, men ellers et positivt tilsagn fra CD.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. I de nuværende bestemmelser skal et sparekasseaktieselskabs vedtægter og et realkreditaktieselskabs vedtægter indeholde bestemmelser om stemmeretsbegrænsninger. Det hindrer i realiteten fusion mellem holdingselskaber.

Det her forslag ophæver kravet om stemmeretsbegrænsning. Det er værd at bemærke, at sparekasseaktieselskaberne selv kan vælge i deres kompetente organer, om de vil ophæve de her stemmeretsbegrænsninger.

Vi kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Der er jo tale om bestilt arbejde, fordi en fusion, der i dag er blevet aftalt mellem et mægtigt stort realkreditinstitut og en mægtig stor bank, og som jo gør, at vi samlet set får en endnu større koncentration på kapitalmarkedet i Danmark, jo bliver fremmet, ved at det her lovforslag bliver vedtaget, hvis det bliver vedtaget. Vi synes ikke, det er nogen god idé, at vi på den måde fremmer, at der sker en fusion og skabelse af kæmpemæssige finansielle supermarkeder.

Vi tror, at det er en dårlig idé samfundsøkonomisk set, fordi det øger risikoen for kollaps. Lad os bare referere til hele debatten om Den Danske Bank, hvor en stor del af baggrunden for, at man i sin tid hjalp Den Danske Bank med at snyde færingerne for en milliard, jo var, at man ikke kunne tåle, at så stort et pengeinstitut kom ud i store problemer, og derfor fik det hjælp til både at snyde Hafnia med værdiløse aktieudbydelser og til at snyde færingerne netop for at komme ud af et milliardtab.

Konsekvensen af, at man får lagt alle tingene i så store enheder, er jo, at hvis en sådan enhed begynder at vakle, er samfundet nødt til at betale regningen. Jeg synes altså, at det er en dårlig idé samfundsøkonomisk.

Vi synes også, at det er en dårlig idé ud fra et demokratisk synspunkt. Der er ingen tvivl om, at de her store mastodonter har meget større indflydelse på demokratiet, end vi i virkeligheden bryder os om at indrømme – og, er jeg sikker på, end selv regeringen bryder sig om at indrømme.

Det er to gode grunde til, at vi ikke synes, at det her er en god ting. Det at afvise forslaget kan ikke forhindre den udvikling, der sker, men vi vil under ingen omstændigheder være med til at fremme yderligere koncentration og monopolisering inden for finanssektoren. Enhedslisten er altså imod forslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo ikke med nogen særlig stor overraskelse, at jeg har hørt på ordførertalerne. Det er jo superliberalisterne og supermarkedstilhængerne, der her har været oppe at tale om at give endnu større frihed til dem, man i forvejen ikke har styr på.

Jeg synes, det er betænkeligt og lige præcist nu måske mere betænkeligt end ellers, for på ejendomsmarkedet er det en kendsgerning, at situationen er den, at realkrediten er startet med at belåne lige så ambitiøst, som man gjorde for nogle år siden.

Og regeringen tvinger nu en pinsepakke igennem Folketinget, muligvis endda alene med støtte fra venstrefløj, som meget, meget vel kan slå bunden ud af ejendomsmarkedet og gøre boligejerne insolvente. Så vil der ske nøjagtig det samme, som der skete, da man kom frem til en situation, hvor man faktisk havde insolvente realkreditinstitutter, for så vil lånene og tabene jo vise sig igen. Og har man overbelånt, har man været for ambitiøs i sin låneudmåling, ja, så drejer rouletten den forkerte vej. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at det her vil være til skade for forbrugeren. Det er en kendt sag, at det er de små lokale sparekasser, som har givet indlånerne den største rente, og som har haft den bedste egenkapital og den bedste solvens, og de vil nu blive fristet til at sælge til eller lade sig opkøbe af giganterne.

I øjeblikket har vi et oligopol, og det betyder et næsten monopol på det her område, men jo

længere vi kører ud af den her landevej, jo tættere kommer vi på monopolet. Dernæst er der tale om en afdemokratisering, som jeg synes er betænkelig.

Når jeg står her, kan jeg ikke lade være med at tænke på, at de egenkapitaler, der ligger til grund for de her selskaber, der nu er årsag til, at man skal have det her lovforslag jasket igen, nemlig reservefondene i KD og særlig de gamle seriereservefonde, som man nu kan gå ud og lege med på de store børser, er lånernes penge. Det er penge, som i mange tilfælde bygges på gamle aftaleretlige principper, som ligger i pantebrevene.

Jeg begriber ikke, at man skal have det her gennemført, og jeg begriber slet ikke, at man skal have det gennemført på et tidspunkt, hvor hele Erhvervsudvalget har siddet og diskuteret, at nu må vi få styr på holdingselskaberne, inden vi går længere, og så laver man altså en ny gigant. Jeg kan garantere økonomiministeren for, at det her vil blive fulgt med lup.

Jeg er bange for, at den volumensyge, som institutterne før havde på låneudmåling, er den, de nu viser med hensyn til størrelse, og at den på et tidspunkt kan blive som en kæmpeballon, som sprænger med nogle kæmpesamfundsmæssige konsekvenser til følge, eller også skal skatteyderne til at betale regningen én gang til.

Vi har i historien set Hafnia kollapse og andre store kollapse. Hvorfor i alverden skal vi lave en lovgivning, som giver risiko for at få endnu flere?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal takke for den velvillige behandling, et flertal i Folketinget har givet lovforslaget, og ganske kort tilkendegive over for fru Pia Larsen, at jeg synes, det er en god idé, at vi til efteråret drøfter tilsynssituationen i forhold til holdingselskaber i den finansielle sektor. Jeg vil gerne imødekomme det ønske fra fru Pia Larsen.

Fru Pernille Sams gjorde rede for et ønske fra Det Konservative Folkeparti om at få klaring på, hvorvidt en sådan mulighed, som lovforslaget lægger op til, vil udvide risikoen for realkreditinstitutter. Det vil vi selvfølgelig kunne belyse under udvalgsarbejdet. Mit umiddelbare svar her fra talerstolen er, at det vil det ikke, men det kan vi vende tilbage til som svar på spørgsmål fra udvalget.

Fru Christine Antorini er, som jeg har noteret mig, imod forslaget; men jeg skal dog lige kor-

rigere en fejløpfattelse, som SF's ordfører desværre har fået. Man dræber ikke den sidste rest af demokratiet. Man giver i virkeligheden, som jeg ser det, en øget mulighed for demokrati ved at give aktionærforeningen i BG Bank mulighed for at vælge, om man vil afskaffe stemmeretsbegrænsningen eller ej, og når der er en ny valgmulighed og man får tillagt en kompetence, man ikke havde før, er det i min optik en udvidelse af demokratiet.

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at vi ikke fjerner stemmeretsbegrænsningen. Vi giver mulighed for, at det kompetente organ, der er i besiddelse af den rettighed, stemmeretsbegrænsningen er, også kan tage stilling til, om de vil afskaffe den for at få en anden løsning. Det synes jeg er noget centralt. Man kunne have valgt den løsning at afskaffe den via lovgivning som sådan, men det har vi ikke gjort, og det er meget vigtigt.

Den pressemeddelelse, der refereres til, er i virkeligheden et svar på de reaktioner, der var i offentligheden på det tidspunkt, pressemeddelelsen blev fremsat.

Lovforslaget ændrer, som det ligger her, ikke de gældende muligheder og regler. Det skaber en ligestilling mellem forskellige typer institutter, nemlig foreningsejede institutter og andre institutter.

Med hensyn til hr. Frank Aaen vil jeg bare anholde og citere de ord, hr. Frank Aaen sagde, og som jeg vil afvise – altså at Den Danske Bank har hjulpet med at snyde færingerne. Det ved hr. Frank Aaen udmærket er en grov insinuation, som man efter min opfattelse ikke burde fremkomme med fra Folketingets talerstol.

Jeg har fornemmelsen af, at det er et helt andet samfund, vi ville se for os, hvis hr. Frank Aaens parti fik 90 mandater – og derfor kan det selvfølgelig heller ikke lade sig gøre, at Enhedslisten skulle vokse sig så stor – så ville vi nemlig se en politik, hvor et flertal i Folketinget ville lægge loft over størrelsen af private virksomheder. Det er jo det, hr. Frank Aaen taler om: De finansieringsinstitutter er for store, og man bør begrænse størrelsen af dem. Hr. Frank Aaen erkender dog, at det ikke kan lade sig gøre – underforstået i det danske samfund – men jeg har noteret mig, at det er Enhedslistens synspunkt, at man burde kunne gøre det.

Endelig vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg har kommenteret afdemokratiseringsopfattelsen, som er forkert. Det er dog også en meget mærkelig argumentation at koble pinsepakken

og fru Kirsten Jacobsens politiske opfattelse af, hvad den vil medføre, nemlig slå bunden ud ejendomsmarkedet – sådan tror jeg fru Kirsten Jacobsen udtrykte det – ved at sige, at realkreditet har belånt som for år tilbage, og at resultatet heraf bliver, at vi får en gentagelse af det, der skete i 1980'erne, hvis pinsepakken bliver vedtaget.

Fru Kirsten Jacobsen kan have det synspunkt, det anerkender jeg, selv om det ikke er mit. Jeg deler det ikke, og jeg er dybt uenig i det. Men at koble det sammen med dette lovforslag og sige, at lovforslaget har noget med den sag at gøre, mener jeg er helt ude af proportioner.

Lovforslaget lægger op til at give foreningsejede institutter samme muligheder, som ikkeforeningsejede institutter har i dag ifølge gældende lovgivning. Denne mulighed for fusion – der er jo endnu ikke truffet beslutning om det i de kompetente organer i de to pågældende institutter, og jeg har forstået, at der ligger en lang proces forude – mener jeg de bør have, når andre, ikkeforeningsejede institutter har den mulighed.

Jeg mener ikke, vi via lovgivningen skal forsøksbehandle. Vi skal give så lige muligheder som muligt under hensyntagen til de særlige forhold, som kendetegner de forskellige institutter, også af konkurrencemæssige grunde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har flere bind fra en kommissionsundersøgelse, der dokumenterer, at Den Danske Bank snød færingerne, og at det snyd ikke kunne være gennemført uden aktiv hjælp fra statslige myndigheder. Så må man kalde det, hvad man vil, men det er i hvert fald fakta.

Hvad angår holdningen til store virksomheder, er det rigtigt, at store, privatejede virksomheder efter vores mening simpelt hen har for stor magt i samfundet, og derfor er vi imod dem. Det vil sige, at hvis det er sådan, at vi skal have store enheder – det kan i nogle tilfælde være nødvendigt – skal de underkastes en demokratisk kontrol. F.eks. så vi gerne, at den finansielle sektor var statsejet, det indrømmer vi gerne.

Jeg er også godt klar over, at det synes økonomiministeren ikke. Men jeg tror, at selv økonomiministeren – man kan måske endda sige alle i regeringen, tror jeg – er klar over og synes, det er en problematisk proces, hvis vi sammenblander forskellige former for virksom-

hed i den finansielle sektor. Realkredit, bank, forsikring skal vi lade være med at sammenblande. Der bliver altså nogle problemer med både sammenblandingen og demokratiet, når man får den udvikling i de finansielle supermarkeder, og det synes jeg godt ministeren kunne have forholdt sig til i stedet for bare at tale ideologi.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Med den tætte tilknytning, økonomiministeren har til denne branche, er jeg overbevist om, at hvis økonomiministeren hørte, hvad der rører sig rundt omkring i branchen, ville økonomiministeren være klar over, at låneudmålingen i realkredit og i det hele taget i hele den finansielle sektor har været meget ambitiøs – for at sige det mildt og pænt – i de sidste år.

Jeg tror ikke, økonomiministeren er uenig med mig i, at hvis man samtidig får en voldsom nedgang i ejendomspriserne, kan lånene ikke holdes inden for den værdi, panterne har. Det var det, jeg sagde, og det er kendsgerninger, som selv økonomiministeren ikke kan bortforklare. Det var det, som gjorde, at branchen tabte flere hundrede milliarder kroner, og det kan ministeren heller ikke bortforklare.

Og så vil jeg kun sige, at Fremskridtspartiet har ikke nogen ønsker om at begrænse virksomhedernes størrelse. Men vi har noget imod at blande rejer og chokoladesauce, og det er det, man gør med forslaget her, når man fjerner stemmeretsbegrænsningen. Må jeg ikke opfordre økonomiministeren til at deltage i næste generalforsamling i Realkredit Danmark og se, hvordan demokratiet fungerer, når man har fjernet den stemmeretsbegrænsning. Så kan det jo være, vi andre skal ud og lave lidt fodarbejde først, og så varer det nok mere end 14 timer.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må sige til fru Kirsten Jacobsen, at stemmeretsbegrænsningen ligger hos sparekassen, altså hos BG Bank A/S. Det er BG Banks kompetente organer, der afgør, om de vil fastholde den stemmeretsbegrænsning, som jo er en rettighed, de har i dag, eller om de ikke vil. Det er helt op til de kompetente organer, og det er meget vigtigt at slå det fast.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jeg sådan set enig med økonomiministeren i, men jeg prøvede blot med et eksempel at belyse, hvordan det foregår, og hvordan det vil komme til at foregå i BG Banks kompetente organer. Sikkert på samme måde, som da, jeg ved ikke hvor mange, tusinder, tusinder, tusinder af lånere mødte op i Bella Center for at forhindre Kreditforeningen Danmark i at afdemokratisere foreningen og begynde at stemme efter hoveder og ikke længere efter hoveder.

Det er nøjagtigt det samme i de sparekasser. Det er småaktionærer, og man får dem altså ikke samlet sammen. Det er ikke sådan, at man får en valgprocent og en valgdeltagelse som til et folketingsvalg, uanset hvilke anstrengelser man gør sig, medmindre man sendte det til urafstemning. Det ville jo være demokratisk, og ministeren kunne jo foreslå, at det skulle være sådan, for så kunne medlemmerne i det mindste tage stilling. Derfor bliver det ikke sådan, som ministeren siger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, lov om tildeling og anvendelse af nummerressourcer m.v., lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren og lov om ændring af lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren (beregning af samtrafik priser m.v.). (Styrket forbrugerbeskyttelse, adgang til indgåelse af tjenestudbyderaftaler, leje af fysiske infrastrukturstrækninger m.v.).

Af forskningsministeren (Jan Trøjborg).

(Fremsat 10/6 98).